

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

O ante S

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

quoniam matutinis temporibus venales circulerantur.

Orti pensiles. Vide Hortus.

Ortus, a, um, vide in verbo Orior.

Ortus, n. & quæ ab eo deducuntur, vide in dictione Hortus.

Ortygometra, pen. prod. ὀρτυγόμετρα. Rex coturnicis est, maior aliquando & nigror quam coturnices. Dicitur est composita dicitur ὀρτυγός. & ὀρτυγός, quasi Coturnicis matris.

Ortyx, gis, f. ὀρτυξ. Gall. Voe caille. Ital. Coturnice. Ger. Entwaßer. Hisp. Codorniz. Pol. Pępiorka. Vng. Fw r.

Ang. A quail. Avis quæ Latine Coturnix, & Vulgo Quail dicitur. Vide ea quæ annotavimus in dictione Coturnix. & Est præterea Ortyx herbae cuiusdam nomen, quæ à nonnullis Plantago vocatur, Plin. lib. 21. cap. 17.

Orypolis, Malum, quoniam unguis obuncantur, quod tabiditas interdum accidere videmus.

Oryx, gis, f. Animal est in Getulia nascens, bisulcum & unicornis, alio qui capræ nõ dissimile, pilum habens, contra aliorum animalium naturam ad caput versum. Sub ortum Canicula, tanquam ejus sideris adventum præsentens, fixis oculis eam plagam cæli inuenerit, ubi primum signum hoc exoritur eoque cõspecto sternitur, & veluti venerabundus adoratur. Autor Plin. lib. 2. cap. 40. & lib. 8. cap. 33. Col. lib. 10. Fere pecudes ut capreoli damasci, nec minus origum, cervicũq; genera & aprorum, modò lautitiis & voluptatibus dominorũ serviunt, modò quæstui acceduntibus.

Oryza, f. p. ὀρῖζα. Pol. Ryż. An. Ryż. Dioscoridi, Frugis genus est in locis palustribus, & uliginosis maximè proveniens, folia habens carnosa, porro similia, sed latiora: florem autem purpureum. Semen non in spicis, quemadmodum frumenta, sed in paniculis gignit, aut rubis, more millii, aut panici. Oryza in Italia maxima est copia, teste Plinio, ubi ex ea prisana fiebat, quam reliqui mortales ex hordeo conficiebant. Theophrastus Oryzon vocat, testaturq; sua ætate peregrinum fuisse semen & non ita pridè ex India illatum. Galli abjecta prima litera sua lingua vocant Ryżim.

O ante S.

OS. In notis antiquorum, Omnes, O.S.C. Omnes conciliant. O.S. oris, n. t. Proptèr concavũ illud intra quod lingua & dentes concluduntur. [ἄρπη] Gall. Bouche, le vuide an visage. Ital. Boccia, fucina. Ger. Der Mund oder das Mout. Bel. Cemen. Hisp. La boca, el rostro, la cara. Pol. Usta, Gęba. Vng. Zay. Ang. The mouth or countenance of man. Plin. lib. 11. cap. 37. Continus dentes, aut utraq; parte oris sunt, ut equo: aut superiore primores non sunt ut bobus, ovis. & Quandoq; pro facie scriptores utuntur. Cicero in Catil. 4. Video P. C. in me omnium vestrum ora, atq; oculos esse conversos. Idem pro Milon. Rumorem (timeamus) fabulam; sicq; falsum perhorrescimus: ora omnium atq; oculos intuemur. Et in Verin. 3. Qui tam nefarii criminibus, tam multis testibus evictus, ora judicum aspiciere aut os suum Populo Romano ostendere audeat. Virg. 1. Aeneid. Os humerũq; deo similis. Ovid. lib. 1. Metamorph. Pronaq; quum spectent animantia cætera terram, Os homini sublime dedit, cælumq; tueri. & Nonnũquam etiam de brutis dicitur. Virg. 12. Aeneid. Ora citatorum dextra detorsit equorum. & Neque solum de facie dicitur, sed etiam ad alia transfertur. Idem 3. Georg. Quam si quis ferro potuit rescindere summũ Viceris os. In hac autem significatione Os producit, quò Os ossis, corripitur: & habet omnes casus plures præter genitivum Orum. Virg. lib. 8. Componens manibusq; manus, atq; quibus ora. & Accipitur aliquando Os pro imprudentia, vel temeritate. Cic. 6. Verin. Os hominis, insignemq; impudentiam cognoscite. Idem 2. de Orator. Quod tandè os est illius patroni qui ad causas sine ulla scientia juris audeat accedere? & Nonnunquam etiam pro presentia & conspectu. Tacit. lib. 19. In conspectum Iulianus ad L. Vitellium perductus, verberibus fore datus, in ore ejus jugulatur. Salust. in Jugurth. Incedũt per ora vestra magnificè. & Ponitur etiam aliquando pro favore & benevolentia. Persius Satyr. 1. An erit qui velle recuset os populi meruisse & cedere digna locutus? & Hujus nominis derivata sunt Oscular, Osiuum, Osculum, Orca, Omen, Orificium, & adnulla alia: de quibus suis locis.

Oscillum, culi, diminutivum, n. c. Parvum os. [ὄσκιον] Gall. Petite bouche, hochette. Ital. Boccina. Ger. Ein meißl oder meißte. Bel. Ceu modestu Hisp. Calampiza ò rastro poquerus. Pol. Wiskka. Vn. Tsek. Ang. A little mouth. Quod est cõtra Priscianum, qui vult Osculum non tenere significationem primitivi. Ovidius lib. 1. Metamorph. videt igne micæres Sideribus similes oculos videt oscula, quæ non est vidisse satis. Mart. lib. 11. Ipsaq; crudèles edere oscula morbi. & Ponitur etiam Osculum pro Balio: quoniam balando os coarctamus, atq; minimus, & quasi ex ore osculum facimus. [ὄσκιον] Gall. Vo baiser. Ital. Bacio. Ger. Ein kuss. Hisp. Biso. Pol. Tyska.

manis. Ang. A kiss. Cicero ad Atticum Atq; utinam contionè ad complexum in ex Tullia, & ad osculum Atrice possen ceterere. Donatus ita distinguit hæc tria, Osculum, Balium, & Suavium: ut Osculum officii sit, ut quum è longinquo redierit salutamus, atq; osculamur: Balium pudicorum, ut patris in filium: Suavium voluptatis, à suavitate dictum. Quod tamè discrimen neq; Catullus agnovit neq; alii Latinae lingue auctores locupletes.

Oscillum, cilli, diminutivum à diminutivo Osculum, pro parvo ore, sicut à tantulo, Tantillum. [ὄσκιον, ὄσκιον] Gall. Petite bouche. Ital. Boccina. Ger. Ein meißl. Hisp. Calampiza ò boca poquerus. Pol. Meißle Wiskka. Vng. Tsek. Ang. A little mouth. Colum. lib. 2. cap. 19. Reliquum quod superest feminis, in tabulatum quò sumus pervenit, optimè reponat: quoniam si humor invasit, vermes gignit, qui simul atq; oscilla lupinorum ederunt, reliqua pars nasci non potest. & Oscilla item, Sigilla sunt, & parvæ imaginculæ quæ ante siculis figebantur, & venales proponebantur, quibus homines pro se, atq; suis, Diti patri & Saturno piacula faciebant, ut inquit Macrobius lib. 1. cap. 5. ἀγαγεμένη. Virg. lib. 2. Georg. Oscilla ex alta suspendunt mollia pinu. Et sic ab Osculum fit, quum significat faciem parvam, vel totam speciem.

Oscillo, las, n. p. Oscillorũ ludum exerceo, oscilla moveo, vel in alium projicio. Dicitur autem sunt oscilla, teste Festo, quòd os celantid est, inclinèr, præcipitiq; in os ferantur. Oscillantes ait Cornificius ab eo dictos, quòd os celare soliti sunt propter verecundiã, qui eo lusus genere utebantur. Causa aut ejus iactationis proditur Latinus rex, quòd praelio quod ei adversus Mezentium Ceritum regem fuit, nusquam apparuerit, post, carusq; sit Iupiter Latiæ factus esse. Itaq; per sex eos dies feriatos liberos servoiq; requirere eum non solum in terra, verum etiam quæ cælum videretur posse adiri per oscillanone. Hæc ille. Servius putat esse compositum ab Os, & Cilleo, seu quòd in hoc ludi genere cillerentur: id est, moverentur ora. Nam Cillere, movere est. Plaut. in Amphitr. Næ illi ad pol, si merito meo referre student gratias, aliquè hominè allegent, qui mihi adventanti os oscillet propediã est, os moveat, probè ipsum pugnis percutiendo.

Osculor, aris, com. p. Osculum do. [ὄσκιον] Gall. Baiser. Ital. Baciare. Ger. Küssen. Hisp. Besar. Pol. Cyskac. Vng. Megykolak. An. To kisse. Cicero Appio Pulchro lib. 3. Complexus igitur sum cogitatione adfessentem, epistolam verò osculatus. Filium matris osculata est, Cicero pro Muræna. Amplecti, in manibus habere, faveo, osculari aliquem, Cic. Lentulo lib. 1.

Oscillatio, onis, Verbale, f. t. [ὄσκιον] Gall. Baiserment. Ital. Baciamento. Ger. Kussung. Hisp. Besameno. Pol. Cyskacowanie. Vng. Tsekelen. Ang. A kissing. Cicero pro Cal. Non flagrantia culorum, non libertate iermonis, sed etiam complexu osculatione, &c. Catullus ad Juventium. Num si desior aridis aris sit nostræ feges osculationis.

Os, ossis, n. t. Significat solidamentũ illud corporis quod nervis alligavit natura. [ὄστυ] Gall. Os. Ital. Ossa. Ger. Ein Bein. Bel. Emben. Hisp. Hueso. Pol. Kosc. Vng. Tsz. Ang. A bone. Cic. 2. de Nat. deor. Quid dicat de ossibus, quæ subiecta corporis mirabiles cõmissuras habent, & ad stabilitatem aptas, & ad artus finiendos accommodatas, & ad motum & ad omnem corporis actionè? Virg. 5. Aen. Ex quo telliquas, diviniq; ossa parentis. Condidimus terra, molliatq; creavimus aras. Idè 1. Georg. Grædiq; effossa mirabim ossa sepulchris. Ovid. Epist. 3. Concutit ossa metus. & Ossa etiam vocatur Lapilli illi qui in pranis, daçylis, cerasis, similibusq; sitibus medicis tenent locum Suet. in Claud. Quoties post eadè obdormisceret. (quod ei ferè accidebat) soleat, ac palmatũ ossibus incessabatur. & Ab Os sic compositũ Exos, quòd ossibus caret dicitur. Vide suo loco.

Ossum, ossi, antiquo more dicebatur pro Os, ossis. Terent. in Evna. Viden' Ossum & eibus quid faciat alienus? Ita enim Petrus Bædus ex libro manuscripto legit, quòd male in alio ossi legeretur. Cõsistat hæc lectioe Gell. lib. 33. Calvariaq; ejus, inquit, ipsum ossum expurgaverũt, in auraveiũtq; Sosp. lib. 1. Osculum, h. d. minuit, ab Os ossis. [ὄσκιον] Gall. Osciller, petite os. Ital. Oscilla. Ger. Ein meißl. Bel. Emben. Hisp. Hojse poquerus. Pol. Koscika. Vng. Tsz. Ang. A little bone. Gell. lib. 6. cap. 1. Ratio subtilior, & utilitas ipsa operis postulat, ut tenuissimis minutissimiq; ossiculis caput compingent. Plinius lib. 11. cap. 37. Omnium crebro medio insant otinula parva.

Osculatorium, adverbium significat Minutarium. [ὄσκιον] Gall. Par le menu, et en os. Ital. Minutamente. Ger. Etwaßlich. Hisp. Huissa a hojse. Pol. Tsz. Vng. Tsz. Ang. From bone to bone, by little and little. Cæcilius in Pallacia. Osculatorum Parmenonem de via licet legam. Nonius.

Osculus, sca, fecum, Quod ex ossibus est. [ὄσκιον] Gall. Os.

Ost, adverb. optandi. *ost* Persius: O si, sub rastro creper argenti mihi seria dextro Hercule Reliqua vide in dictione O.

Osculum, Vetriculi stomachus, de quo vide Galen. de symp. causis. lib. 1.

Osirites, *osirites*. Ab Aegyptiis dicitur herba quam *osirites* vocant: hoc est, *canis caput* vocant: quod capino capiti sit similis. Tradunt siquis eam totam eruat, statim mori. Plin. lib. 30. cap. 2. Vide ea quae supra tradidimus in dictione Cynocephalia.

Ospratura, Vocabulum fictum ex Graeco *ospra*, quod varias fruges minutas & legumina significat, ut auctor est Helichius. Arcad. lult. §. 2. D. de mun. & honor. Elemporia & Ospratura apud Alexandrinos patrimonii mionis existimatur: id est, minutarum frugum publice emanandarum cura.

Osmon, Medion apud Dioscor. lib. 4. cap. 21.

Osium, Vide Os, ossa.

Ostendo, dis, di, sum, & ostentum, act. ex Os & Tendo, sicut fit in Osecito, & Oscillo. [הוסיף] *hosiya* Gall. *Monstrer*. Ital. *Dimostrare*. Ger. *zeigen*. Bel. *toonen*. Hispan. *Mostrar*. Pol. *Wkazac*. Vng. *mutatati*. Ang. *To show*, *to open* *as one doth his wares*.] Os enim pro facie saepe ponitur, quae pro toto corpore, & non solum hominis, sed etiam cuiuslibet rei specie tumitur, ut Donatus in illud Terentii in Eynuch. O faciem pulchram, Faciem, *inguit*, modò non partem corporis dicit, sed totam speciem quae apparet & cernitur. Itaq; ostendo significat demonstrari: quia ostendo est os: hoc est, speciem seu faciem rei monstrari. Terent. in Eynuch. *lámne ostendisti signa nutici*: Cic. pro Cecio. Sicut & vivus multas ipse rebus ostendit, & in morte sua testamento declaravit. Terent. in Adelph. Te plura in hac re peccata ostendit. *ostendere se virum Terent. in Eynuch. Nunc te Parmeno ostendes qui vir licet* *ostendere se optime, est optime se gerere*. Cicero ad Quintum Fratrem *ostendunt*.

Ostentus, a, um, participium, Demonstratus. [הוסיף] *hosiya*. Gall. *Monstrer*. Ital. *Dimostrato*. Ger. *Gezeigt*. Hispan. *Mostrado*. Pol. *Wkazany*. Vng. *mutatati*. Ang. *shown*.] Pacuvius in ipso tempore ostentus fencim: id est, demonstratum. Cato de Rustica cap. 6. Ager oleto conferendo, qui inventum Favonium spectabit: & soli ostentus erit: alius bonus nullus erit. Varro lib. 1. de Rustica cap. 25. Qui locus optimus vino sit, & ostentus soli ammineum feri oportere.

Ostentus, tus, nom. m. q. Iritio dicitur [הוסיף] *hosiya*. Gall. *Monstrer*. Ital. *Dimostrato*. Ger. *Gezeigt*. Hispan. *Mostrado*. Pol. *Wkazany*. Vng. *mutatati*. Ang. *shown*.] Pacuvius in ipso tempore ostentus fencim: id est, demonstratum. Cato de Rustica cap. 6. Ager oleto conferendo, qui inventum Favonium spectabit: & soli ostentus erit: alius bonus nullus erit. Varro lib. 1. de Rustica cap. 25. Qui locus optimus vino sit, & ostentus soli ammineum feri oportere.

Ostentus, tus, nom. m. q. Iritio dicitur [הוסיף] *hosiya*. Gall. *Monstrer*. Ital. *Dimostrato*. Ger. *Gezeigt*. Hispan. *Mostrado*. Pol. *Wkazany*. Vng. *mutatati*. Ang. *shown*.] Pacuvius in ipso tempore ostentus fencim: id est, demonstratum. Cato de Rustica cap. 6. Ager oleto conferendo, qui inventum Favonium spectabit: & soli ostentus erit: alius bonus nullus erit. Varro lib. 1. de Rustica cap. 25. Qui locus optimus vino sit, & ostentus soli ammineum feri oportere.

Ostentus, tus, nom. m. q. Iritio dicitur [הוסיף] *hosiya*. Gall. *Monstrer*. Ital. *Dimostrato*. Ger. *Gezeigt*. Hispan. *Mostrado*. Pol. *Wkazany*. Vng. *mutatati*. Ang. *shown*.] Pacuvius in ipso tempore ostentus fencim: id est, demonstratum. Cato de Rustica cap. 6. Ager oleto conferendo, qui inventum Favonium spectabit: & soli ostentus erit: alius bonus nullus erit. Varro lib. 1. de Rustica cap. 25. Qui locus optimus vino sit, & ostentus soli ammineum feri oportere.

Oscitatio, particip. quod aliquando in nomen migrat, significans onolium & negligentem. [הוסיף] *hosiya*. Gall. *Monstrer*. Ital. *Dimostrato*. Ger. *Gezeigt*. Hispan. *Mostrado*. Pol. *Wkazany*. Vng. *mutatati*. Ang. *shown*.] Pacuvius in ipso tempore ostentus fencim: id est, demonstratum. Cato de Rustica cap. 6. Ager oleto conferendo, qui inventum Favonium spectabit: & soli ostentus erit: alius bonus nullus erit. Varro lib. 1. de Rustica cap. 25. Qui locus optimus vino sit, & ostentus soli ammineum feri oportere.

Oscitatio, particip. quod aliquando in nomen migrat, significans onolium & negligentem. [הוסיף] *hosiya*. Gall. *Monstrer*. Ital. *Dimostrato*. Ger. *Gezeigt*. Hispan. *Mostrado*. Pol. *Wkazany*. Vng. *mutatati*. Ang. *shown*.] Pacuvius in ipso tempore ostentus fencim: id est, demonstratum. Cato de Rustica cap. 6. Ager oleto conferendo, qui inventum Favonium spectabit: & soli ostentus erit: alius bonus nullus erit. Varro lib. 1. de Rustica cap. 25. Qui locus optimus vino sit, & ostentus soli ammineum feri oportere.

Oscitatio, particip. quod aliquando in nomen migrat, significans onolium & negligentem. [הוסיף] *hosiya*. Gall. *Monstrer*. Ital. *Dimostrato*. Ger. *Gezeigt*. Hispan. *Mostrado*. Pol. *Wkazany*. Vng. *mutatati*. Ang. *shown*.] Pacuvius in ipso tempore ostentus fencim: id est, demonstratum. Cato de Rustica cap. 6. Ager oleto conferendo, qui inventum Favonium spectabit: & soli ostentus erit: alius bonus nullus erit. Varro lib. 1. de Rustica cap. 25. Qui locus optimus vino sit, & ostentus soli ammineum feri oportere.

Oscitatio, particip. quod aliquando in nomen migrat, significans onolium & negligentem. [הוסיף] *hosiya*. Gall. *Monstrer*. Ital. *Dimostrato*. Ger. *Gezeigt*. Hispan. *Mostrado*. Pol. *Wkazany*. Vng. *mutatati*. Ang. *shown*.] Pacuvius in ipso tempore ostentus fencim: id est, demonstratum. Cato de Rustica cap. 6. Ager oleto conferendo, qui inventum Favonium spectabit: & soli ostentus erit: alius bonus nullus erit. Varro lib. 1. de Rustica cap. 25. Qui locus optimus vino sit, & ostentus soli ammineum feri oportere.

Oscitatio, particip. quod aliquando in nomen migrat, significans onolium & negligentem. [הוסיף] *hosiya*. Gall. *Monstrer*. Ital. *Dimostrato*. Ger. *Gezeigt*. Hispan. *Mostrado*. Pol. *Wkazany*. Vng. *mutatati*. Ang. *shown*.] Pacuvius in ipso tempore ostentus fencim: id est, demonstratum. Cato de Rustica cap. 6. Ager oleto conferendo, qui inventum Favonium spectabit: & soli ostentus erit: alius bonus nullus erit. Varro lib. 1. de Rustica cap. 25. Qui locus optimus vino sit, & ostentus soli ammineum feri oportere.

Oscitatio, particip. quod aliquando in nomen migrat, significans onolium & negligentem. [הוסיף] *hosiya*. Gall. *Monstrer*. Ital. *Dimostrato*. Ger. *Gezeigt*. Hispan. *Mostrado*. Pol. *Wkazany*. Vng. *mutatati*. Ang. *shown*.] Pacuvius in ipso tempore ostentus fencim: id est, demonstratum. Cato de Rustica cap. 6. Ager oleto conferendo, qui inventum Favonium spectabit: & soli ostentus erit: alius bonus nullus erit. Varro lib. 1. de Rustica cap. 25. Qui locus optimus vino sit, & ostentus soli ammineum feri oportere.

Oscitatio, particip. quod aliquando in nomen migrat, significans onolium & negligentem. [הוסיף] *hosiya*. Gall. *Monstrer*. Ital. *Dimostrato*. Ger. *Gezeigt*. Hispan. *Mostrado*. Pol. *Wkazany*. Vng. *mutatati*. Ang. *shown*.] Pacuvius in ipso tempore ostentus fencim: id est, demonstratum. Cato de Rustica cap. 6. Ager oleto conferendo, qui inventum Favonium spectabit: & soli ostentus erit: alius bonus nullus erit. Varro lib. 1. de Rustica cap. 25. Qui locus optimus vino sit, & ostentus soli ammineum feri oportere.

Oscitatio, particip. quod aliquando in nomen migrat, significans onolium & negligentem. [הוסיף] *hosiya*. Gall. *Monstrer*. Ital. *Dimostrato*. Ger. *Gezeigt*. Hispan. *Mostrado*. Pol. *Wkazany*. Vng. *mutatati*. Ang. *shown*.] Pacuvius in ipso tempore ostentus fencim: id est, demonstratum. Cato de Rustica cap. 6. Ager oleto conferendo, qui inventum Favonium spectabit: & soli ostentus erit: alius bonus nullus erit. Varro lib. 1. de Rustica cap. 25. Qui locus optimus vino sit, & ostentus soli ammineum feri oportere.

ostentatio in constituendo summo bono. Idem pro Rahitio: Quod genus tandem est illud ostentationis & gloriæ? Cæf. i. del. Civ. Ostentatio sui.

Ostentum, n. f. ab ostendo, Dicitur res aliqua inusitata, quæ futurum aliquid ostendit, portentum, prodigium, monstrum, quanquam inter hæc non nihil interlit. [WV] mephob. vng. Gall. Monstre qui aduient cetero le comit naturel, chose prodigieuse. Ital. Mostro, prodigio. Ger. Ein Wunderzeichen; wundergeschicht; etwas das sich wider die Natur tauff ereiget. Hisp. Mostro que significa algun mal. Pol. Dzw. Vng. Tszda. Ang. A monster, a thing against the common sense of nature. Monstrum quod contra naturam fit, ut quum nascitur aliquid membri alterius generis, quod & pro monstrum quandoq; dicitur, quasi porro aliquid monstrans, sive monens. Portentum, teste Festo, quod licet naturale sit, raro tamen se ostendit, & futurum aliquid cum temporis intervallo denuntiat. Prodigium, quod etiam naturaliter fit, ac sæpè evenit, semper tamen aliquid præfagit mali: ita dictum quasi porro agendum. Confunduntur tamen hæc, & pro eodem significato accipiuntur, omniaq; ab eo quod futurum aliquid ostendit, dicta sunt. Labeo referre Vlpiano in l. Ostentum. ff. de Verbor. signific. definit ostentum esse, contra naturam cuiuscunq; rei genitum, factumq;. Duo autem sunt genera ostentorum. Vnum, quod contra naturam nascitur: alterum, quum quid prodigiosum videtur. Sueton. in Cæs. Cunctanti ostentum tale factum est: Quidam eximia magnitudine & forma in proximo sedens, repente apparuit acudine canens. Accipiuntur etiam ostenta in bonam partem. Sueton. in Vespasiano: iam pridem sibi per hæc ostenta conceptam in spem imperii venit. Plin. lib. 16. cap. 32. Factum hoc Pop. Rom. Quintibus ostentum Cimbriis bellis, Nucetæ in luto Iunonis, olim postquam etiam acumen amputatum erat, quoniam in aram ipsam procumbebat, restituta sponte, ita ut protinus floreret: à quo deinde tempore majestas Populi Romani restituta, quæ antea vastata cladibus fuerat.

Ostentorius, a, um. Quod ostentum facit, ut à Prodigium, Prodigiosus, respon.

Ostium, ostii, n. f. Ianua, fores. [WV] scholær. Vng. Gall. Huis, entree. Ital. V suo porta. Ger. Ein thür. Bel. Ein dertingand. Hisp. La puerta donde entranos y salimos. Pol. Dzw. Vng. Atyo. Ang. A door or gate. Ab ostiando quidam deducunt, quod ingredi volentibus obliet. Quidam ab Os, oris, quod sit id per quod ingredimur vel donum, vel quencunq; alium locum. Alii à Græco ἴρις, quod est repellere. Vnde rano exigit ut sine aspiratione scribatur, licet nonnulli deductis ab eo nominibus aspirant. Teten. in Euhuch. Tu abi, atq; ostiū obsera inūs, ego dum hinc transieris ad forum. Est autem ostium note significationis. Ostiorum latera, Antes vocamus: à quibus antepagmenta, valvarum ornamenta. Cicero 1. de Orato. Ut illud Nasticæ, qui quum ad portam Ennium venisset, eiq; ab ostio quærenti ancilla dixisset domi non esse, &c. Idem 3. Tusc. Soline beata vita quæso relinquitur extra ostium limenque cæteris.

Ostia, orum, n. f. Fluviorum exitus, per quos in mare exonerantur. [WV] scholær. Gall. Les bouches d'une riviere au loers entrees en la mer. Ital. Le bocche de fiumi. Ger. Die mündung der wasserflüssen in das Meer. Hisp. Los puertos donde se va sale en la mar. Pol. Wyadzię do morza. Vng. Terek. Ang. The place where the sea discharges into the sea. Virgil. 1. Aeneid. Italian contra, Tyberinaq; longè Ostia. Nominativus eius singularis est Ostium quo utitur Cic. 2. Philip. & pro Lege Manilia, ut iam diximus, & non uno in loco Plinius. Malè nonnulli putaverant in hac significatione carere singulari numero. Virgil. 1. Aeneid. Aut portum tenet, aut pleno lubit ostia velo.

Ostium, h. diminut. [WV] scholær. Gall. Huisset, ou petit huis. Ital. V suo porta. Ger. Ein thürlein. Hisp. Puerta pequinna. Pol. Dzw. Vng. Terek. Ang. A little door or gate. Plin. lib. 19. cap. 8. Adèd ut ostiola olitoria ex his factisrari ceperint. Colum. lib. 1. cap. 14. Quas singulas satis est habere quo quoque pedes ternos, & aditus singulis firmis ostiolis munitos.

Ostia, rii, m. f. Ostii custos, janitor. [WV] scholær. Vng. Gall. Portier, huisier. Ital. Portinaio. Ger. Ein thürhüter. Hisp. Portero. Pol. Odywiera. Vng. Atyon alle. Ang. A porter, a door keeper. Cujus femininum est Ostiaria. Plin. lib. 12. cap. 14. Præter hos & custodes, sacellitesq;, & ostiarii, & ministri populi. Vatro 1. de Re rustica cap. 1. p. 18. q. scire qui introeat aut exeat noctu, qui de ferat, præteritum si ostiarius est acmo.

Ostium, adverbium. Per singula ostia. [WV] scholær. Gall. D'hus en hus, par le memo. Ital. A porta à porta. Ger. Von emm thuren zur euderen. Ben bauß zu bauß. Hisp. De puerta en puerta. Pol. Ostium do domu. Vng. Atyon kant. Ang. From door to door. Quintilianus: Nec sectanda singula, & velut ostium pullanda. Cic. 6. Vctia. Ostium pro Nominativum, sive singularium, transitè

usurpavit: Hic, inquit, nolite expectare, dum ego hoc crimen agam ostiatim, &c. Idem sexta Verrina: Qui præteriens, lætica paulisper depõsita, non per præstigia, sed palam per portam, uno imperio ostiatim totum oppidum compilavit.

Ostracis, sive Ostracites, pen. prod. [WV] scholær. Gemma est testacea, cujus duæ ponuntur species à Plin. lib. ult. cap. 10. altera similis æathæ, nisi quod achates politura pinguescit: altera tam dura ut alix gemmæ fragmentis ejus scalpanur. Nomen accepit hæc gemma ab ostraci similitudine. Et etiam Ostracites lapidis genus testæ similitudinem habens, cujus usus est pro pumice ad lævigandam cutem. Plinius libro 36. capite 19.

Ostracina, Suffragia Atheniensium dicebantur, quod ea in sigillis scribi solebant, ut si quis iniquus, ut latius ostendimus in dictione sequenti.

Ostracismus, [WV] scholær. Relegationis genus. Nam civitates olim quæ populari statu regerantur, eos qui excellere videbantur, vel propter divitias, vel propter amicos: aliam potentiam, extra civitatem relegere solebant ad tempus, sicut docet Arist. lib. 3. Politic. non ad criminis improbitatem castigandam, sed ad potentiam moderandam. Erat autem ostracismus ostracismi tempus apud Athenienses annorum decem. Dicitur ostracismus dicitur [WV] scholær. hoc est, à testulis in quibus suffragia scribi solebant. Solet autem ostracismus peragri hinc modo: Testulæ viritim in consilio dabantur, in quibus quilibet nomen illius perscribere, quem urbe cedere voluisset. Magistratus vero qui huic negotio præerant, universos simul calculos recensebant: qui nisi sex millium numerum excessissent, nil confectum esse judicabatur. Qui vero hoc suffragium numero damnatus erat, cum ad decennium in certum locum relegabatur, ubi bos arctus erat magnitudine visendus. Vnde factum est, ut qui illic exulabant, bovem servare dicerentur. Hos ostracismo Themistocles, Cimon, & Aristides multati fuerunt. De Aristide legimus, quum juxta eum quidam rusticus illiratus sederet, ipsi Aristidi testam dedisse, ut nomen suum haberet. Admiratus id Aristides, interrogavit, nūquid ipsum cognosceret. Minime, inquit, sed quia cæterita sentit, ego quoque ita censeo cum esse dammandum. Hoc Latini testulatum exilium vocant.

Ostracium, eii, n. f. Latine testæ, Græcè ὀστρακίον. Vnde testatæ pavimentum, vulgò nunc Ostracium vocant. Pontus quondam pro onyche. Plin. lib. 32. cap. 10. Inveio apud quosdam ostracium vocari quod aliqui onychem vocant.

Ostreum, ostræ, n. f. [WV] scholær. Gall. Huisire ou ostre poisson en ostre. Ital. Ostrea. Ger. Meereschnecke oder Meereschnecke. Hisp. La concha de la mar. Pol. Rak morski wstykali. Vng. Tszda. Ang. An oyster. Genitale nomen est ad omnes eos pulces qui asperam, scabram: testam habent: qui autem lævem & planam habent testam, proprie conchæ dicuntur. Quanquam generaliter ostræ quoque Conchæ dicantur: sicut & ea quæ ex uno tantum latere testam habent, altero scopulis aut lapidibus, alterius materia adhaerentes. Nā teste ipse duriores proprie conchæ dicuntur, quales sunt cochleari. Seneca: Quid ostræ sapiat, quid nullus, optime nostri. Horat. lib. 1. Seimon. Ostrea callestis primo deprendere morsu. Juven. Sat. 6. Grin dia quam medius jam nothitas ostræ mordet. Dicitur ostræ à Græco: nam sicut nos à testæ studium vocamus, sive hoc fit animal quod veluti testæ studium est, sive id genus adificii, quod ex testæ est compositum, vel id testudinis similitudine est factum: sic Græci ὀστρακίον nomen nostrum id est, ostræ à testis nominaverunt. Dicuntur etiam in feminino genere. Gell. lib. 20. cap. 9. Ostrea, senescence Luna, inhubere, macra, tenues, exuere sunt, crescere Luna pinguescunt. Spondylus, dicitur callosum illud rotundum albidum, quod intus habet in medio, à similitudine spondyli, quod nos verruculum dicimus. Nam reliqua caro circumspersa, lacini dicitur. Vide Plin. lib. 32. cap. 6.

Ostreus, a, um, adjectivum. Quod ad ostræ pertinet. [WV] scholær. Gall. Appartenant à huisire. Ital. Pertinente à ostriche. Ger. Das ist selbten Meereschnecken gebört. Hisp. Pertiniente à ostrea. Pol. Rakowy. Vng. Tszda. Ang. Belonging to oysters. Ut, Ostræus panis. Plin. lib. 18. cap. 11. Panis istius generis prosequi supercancu videtur, aliàs ab opsonis appellati, ut ostræus. Ostræus autem panis est, quo veteres cum ostræ vesci solebant. Ostræus, arum, ubi ostræ vivunt, & capiuntur. [WV] scholær. Gall. Le lieu où se trouvent les huisires, ou autres poissons en ostre. Ital. Luogo dove vengono ostriche. Ger. Dert in wunden die Meereschnecken sind; vnd auch gefangen werden. Hisp. El lugar à donde se hallan. Ang. Place where oysters are fildes and taken. Plin. lib. 9. cap. 51. Nuper compertum in ostræis, humorem his faciem cum lacticis modo effluere.

Ostræus, ta, tum, Durus, asper. [WV] scholær. Gall. Dur, aspre. Ital. Duro, aspro. Germ. Hært, rauch, auf die schnecke der Meereschnecken. Hisp. Duro, aspero. Pol. Twardy, twardy. Vng. Tszda.

Arabia sic. Ang. Hard. 1000. Plaut. in Pcen. Itaq; iam quasi
ulcerum terguum ulceribus gestio Propter amorem veitru.
Ostreolus, Ostreolior, abundas ostreis. [Vn. 50k ifigam, ifigat.]
Terentianus haurus in exemplo Priapei carminis:
Nam te precipue in suis urbibus colit ora.

Helleponta, ceteris ostreolior oris.
Ostreolus, a, um, adiect. quod ostreum producit. [Ips. 2. 2. 2.]
Gall. Qui parte huius. Ital. Che produce ostriche. Ger. Das viert
purpurfarbete hat edet bringt. Hisp. Que mabe a cria hollias. Pol.
Wielki purpuranich szimakam. Vng. Ifga term. Ang. That bea
neth er bonneth oflers. Virgil. i. Georg. Pontus & oitriseri fau
ce tentantur Abydi.

Ostrinus, a, um, Quod ostro est tinctum, vel quod ostri colo
rem habet. [Ips. 2. 2. 2.] Gall. De couleur de pour
pre scarlat. Ital. Scarlato, di color purpurino. Ger. Das purpur
farb ist. Hisp. Cosa de color de purpura. Pol. Purpurianymi. Vng.
Ostrini szia ves aneg, harsani zolt. Ang. Of the colour of purple.
Ostrina vellet, dicuntur purpurea, & lubrudea, teste Nonio.
Torsilolerea insperit virginem gestantem in capiteculam,
inducam ostrinam. [Ips. 2. 2. 2.] Varro in Eumenid. Aurora
ostrinam hic indutus supparum.

Ostrum, ostri, a, f. [Ips. 2. 2. 2.] Gall. Pourpre o
strin. Ital. Pourpre, scarlato. Ger. Der schweis oder biat der Meer
schnecke ist die purpurfarb glibt. Hisp. La purpura. Pol. Szpar, szte
koralowa mizokowa szimakam purpura szkiele purpuranich. Vng.
Ostrum szia vedulesse, harsany. Ang. Scarlette in grain. Proprie
sancti illa dicitur, & liquor qui ex murice seu conchylio exi
mitur ad pretiosarum lanarum insecturam, unde pro ipso co
lore muriceo ponitur. Conchylium enim murex, & ostreum in
eadem significatione sumuntur. Virgil. 4. Aen. -Tyrioq; arde
bat murex lana. Idem 2. Georg. ut gemma bibat, & Sarrano
dominat ostro. Iuven. Horu ego non fugiam conchyliad est,
vestimenta murice infecta. De ostri natura tradiderit scri
ptores non habere in omnibus locis, quibus nascitur unius
genus colorem, sed solis curia naturaliter temperari. Itaq;
quod legitur in Ponto & Gallia (quia hae regiones sunt pro
ximae ad Septentrionem & Occidentem) invenitur lividum.
Quod autem legitur ad Aequinoctialem exortu, violaceo co
lore. Et maioribus quidem conchyliis detracta concha succi
timunt: minorat rapetis frangunt, ita demu rorem cum exi
mitentes. Ostri autem appellationem accepit, quod Graeci
ostreum nomine etiam murices seu conchyliis comprehen
dunt. Plin. lib. 9. cap. 36. & 37. videtur distinctas habere species,
murem, purpuram, & conchylium. Similiter Nonius ostrinu
colorem distinguit a murice, quod Ostrianus color sit subru
bra. Murex purpureus. Sed haec (ut jam dixi) a scriptoribus
confunduntur.

Ostrya, vel Ostrys, vocatur arbor quae solitaria nascitur circa
saxa aquosa similia fraxino, cortice & ramis, folio pyri, paulo
tam oblongo, crassioribusq; ac rugosis incisuris, materia dura
sua, firma: qua in domum illata, difficiles partus fieri, mor
tusq; miseris veteru superstitio existimavit. Plin. li. 13. cap. 1.
Ostris, vel potius Hostus a veteribus appellabatur, quod ex
uno factio olei puri purgatamq; relinquitur. Factum vero di
cunt quod uno tempore conficerent, quem alii centum fe
ragina modiorum, alii centum viginti faciebant. Vide Cato
nem de Re rust. cap. 6. & Varronem lib. 1. cap. 24. apud quos
legitur hostus per aspirationem.

Ostris, Vide Ostris, odis.

O ante T.
Ostrum, in notis antiquorum, ostrium fenestrae.
Ostrone, Ostris, Herba, quae in Syria nascitur, similibus erucae,
perforata crebro foliis, flore croci: quare quidam anemonem
vocerant. Plin. lib. 27. cap. 12. Dioscoridi ostrone profus
satis cognita, ut qui hoc nomine ab aliis herbis, ab aliis suc
cis, a quibusdam etiam lapidem accipi tradiderit, neq; in re
tum controversa quid ipse sentiret, explicare ausus sit.

Ostris, Ostris est marinus, ex genere ostrearu. Plin. li. 32. cap. ult.
Ostris, Ostris, Avis est minor bubone, & major noctua, aures
puncas habens eminentes: unde & nome accepit. Vide Plin.
lib. 10. cap. 1. Sauri qui Latine Allionem vocent.

Ostrum, Vide Ostrum.

O ante V.
O.V.D. in notis antiquorum, omni virtuti dedito. O.V.F. opti
mo viventi fecit, vel omnia vivens fecit, vel omnibus vivis fe
cit. S. vel A. motum significat. Est autem Graeca littera cui sym
bolum est.

Ovalla, Ovans, Ovatio, Ovatus, nomen, Ovatus, parti
cipium, vide Ovo, ovas.

Ovalla, Ovans, Ovatio, Ovatus, nomen, Ovatus, parti
cipium, vide Ovo, ovas.
Ovalla, Ovans, Ovatio, Ovatus, nomen, Ovatus, parti
cipium, vide Ovo, ovas.
Ovalla, Ovans, Ovatio, Ovatus, nomen, Ovatus, parti
cipium, vide Ovo, ovas.

masculino genere legi admovent Festus & Nonius. Varro re
rum humanarum lib. 27. Vi etiam putantibus, qui oves duos
non duas dicunt. Homerum sequuti, qui ait: μηδ' οὐκ τρεῖς. Idem
M. Terentio quando citatus neq; respodit, neq; excitatus est,
cum ego unum ovem multam dico: excusatus alii legit. Gell.
li. 11. cap. 1: autor est, In multis dicendis hoc semper observa
tum fuisse, ut Ovem virili genere appellarent, alio qui multam
justam non videri.

Ovillus, a, um, Quod ex ove est: [Ips. 2. 2. 2.] Gall. De brebis en
menton. Ital. Pecorino. Ger. Schaff. Hisp. Cesta de ovaja. Pol.
Owcy. Vng. tubi subbal yala. Ang. Of sheeps. ut Pellis ovina.
Hujus nullum exemplum reperimus.

Ovillus, a, um, Ovinus. [Ips. 2. 2. 2.] Plin. lib. 19: Quin & ovillo
fimo uti quoniam aliud herberet.

Oviliones, Vide OPILIONES.

Ovilis, hujus ovilis, a. t. Locus in quo oves morari solent, sive
in quem oves sese recipiunt. [Ips. 2. 2. 2.] Gall. Ber
gerie, stable a brebis. Ital. Ovile, stia da pecore. Ger. Ein Schaffstall.
Bel. Eens Schapest. Hisp. Aprision do se ovajas las ovajas. Pol.
Owczarnia. Vng. tub, akal. Ang. A fold or sheeps case. Liv. 6. bel.
Pan. Datu secreto in ovili cu his colloquendi tempus. Ovid.
13. Metam. tepidis in ovilibus agni. Idem 3. de Arte: Dixerit e
multis aliquis, Quid virus in angues Adjicit, & rapidis tradis
ovile lupis?

Ovium, a, um, f. p. Ovirum grex. [Ips. 2. 2. 2.] Gall. Bergerie, troupeau de brebis. Ital. Grege. Ger. Ein Schaff
stall. Hisp. Manada de ovas. Pol. Stado owcy. Vng. tub ovay.
Ang. A flock of sheeps. Varro in prologo 2. libri de re Rust.
Quod eo facilius faciam, quod & ipse pecuarias habui gran
des, in Apulia ovianas, & Reatinas equarias.

Ovium, a, um, f. p. Ovirum grex. [Ips. 2. 2. 2.] Gall. Bergerie, troupeau de brebis. Ital. Grege. Ger. Ein Schaff
stall. Hisp. Manada de ovas. Pol. Stado owcy. Vng. tub ovay.
Ang. A flock of sheeps. Varro in prologo 2. libri de re Rust.
Quod eo facilius faciam, quod & ipse pecuarias habui gran
des, in Apulia ovianas, & Reatinas equarias.

Ovium, a, um, f. p. Ovirum grex. [Ips. 2. 2. 2.] Gall. Bergerie, troupeau de brebis. Ital. Grege. Ger. Ein Schaff
stall. Hisp. Manada de ovas. Pol. Stado owcy. Vng. tub ovay.
Ang. A flock of sheeps. Varro in prologo 2. libri de re Rust.
Quod eo facilius faciam, quod & ipse pecuarias habui gran
des, in Apulia ovianas, & Reatinas equarias.

Ovium, a, um, f. p. Ovirum grex. [Ips. 2. 2. 2.] Gall. Bergerie, troupeau de brebis. Ital. Grege. Ger. Ein Schaff
stall. Hisp. Manada de ovas. Pol. Stado owcy. Vng. tub ovay.
Ang. A flock of sheeps. Varro in prologo 2. libri de re Rust.
Quod eo facilius faciam, quod & ipse pecuarias habui gran
des, in Apulia ovianas, & Reatinas equarias.

Ovium, a, um, f. p. Ovirum grex. [Ips. 2. 2. 2.] Gall. Bergerie, troupeau de brebis. Ital. Grege. Ger. Ein Schaff
stall. Hisp. Manada de ovas. Pol. Stado owcy. Vng. tub ovay.
Ang. A flock of sheeps. Varro in prologo 2. libri de re Rust.
Quod eo facilius faciam, quod & ipse pecuarias habui gran
des, in Apulia ovianas, & Reatinas equarias.

Ovium, a, um, f. p. Ovirum grex. [Ips. 2. 2. 2.] Gall. Bergerie, troupeau de brebis. Ital. Grege. Ger. Ein Schaff
stall. Hisp. Manada de ovas. Pol. Stado owcy. Vng. tub ovay.
Ang. A flock of sheeps. Varro in prologo 2. libri de re Rust.
Quod eo facilius faciam, quod & ipse pecuarias habui gran
des, in Apulia ovianas, & Reatinas equarias.

Ovium, a, um, f. p. Ovirum grex. [Ips. 2. 2. 2.] Gall. Bergerie, troupeau de brebis. Ital. Grege. Ger. Ein Schaff
stall. Hisp. Manada de ovas. Pol. Stado owcy. Vng. tub ovay.
Ang. A flock of sheeps. Varro in prologo 2. libri de re Rust.
Quod eo facilius faciam, quod & ipse pecuarias habui gran
des, in Apulia ovianas, & Reatinas equarias.

Ovium, a, um, f. p. Ovirum grex. [Ips. 2. 2. 2.] Gall. Bergerie, troupeau de brebis. Ital. Grege. Ger. Ein Schaff
stall. Hisp. Manada de ovas. Pol. Stado owcy. Vng. tub ovay.
Ang. A flock of sheeps. Varro in prologo 2. libri de re Rust.
Quod eo facilius faciam, quod & ipse pecuarias habui gran
des, in Apulia ovianas, & Reatinas equarias.

Ovium, a, um, f. p. Ovirum grex. [Ips. 2. 2. 2.] Gall. Bergerie, troupeau de brebis. Ital. Grege. Ger. Ein Schaff
stall. Hisp. Manada de ovas. Pol. Stado owcy. Vng. tub ovay.
Ang. A flock of sheeps. Varro in prologo 2. libri de re Rust.
Quod eo facilius faciam, quod & ipse pecuarias habui gran
des, in Apulia ovianas, & Reatinas equarias.

Ovium, a, um, f. p. Ovirum grex. [Ips. 2. 2. 2.] Gall. Bergerie, troupeau de brebis. Ital. Grege. Ger. Ein Schaff
stall. Hisp. Manada de ovas. Pol. Stado owcy. Vng. tub ovay.
Ang. A flock of sheeps. Varro in prologo 2. libri de re Rust.
Quod eo facilius faciam, quod & ipse pecuarias habui gran
des, in Apulia ovianas, & Reatinas equarias.

Ovium, a, um, f. p. Ovirum grex. [Ips. 2. 2. 2.] Gall. Bergerie, troupeau de brebis. Ital. Grege. Ger. Ein Schaff
stall. Hisp. Manada de ovas. Pol. Stado owcy. Vng. tub ovay.
Ang. A flock of sheeps. Varro in prologo 2. libri de re Rust.
Quod eo facilius faciam, quod & ipse pecuarias habui gran
des, in Apulia ovianas, & Reatinas equarias.

Ovium, a, um, f. p. Ovirum grex. [Ips. 2. 2. 2.] Gall. Bergerie, troupeau de brebis. Ital. Grege. Ger. Ein Schaff
stall. Hisp. Manada de ovas. Pol. Stado owcy. Vng. tub ovay.
Ang. A flock of sheeps. Varro in prologo 2. libri de re Rust.
Quod eo facilius faciam, quod & ipse pecuarias habui gran
des, in Apulia ovianas, & Reatinas equarias.

Ovium, a, um, f. p. Ovirum grex. [Ips. 2. 2. 2.] Gall. Bergerie, troupeau de brebis. Ital. Grege. Ger. Ein Schaff
stall. Hisp. Manada de ovas. Pol. Stado owcy. Vng. tub ovay.
Ang. A flock of sheeps. Varro in prologo 2. libri de re Rust.
Quod eo facilius faciam, quod & ipse pecuarias habui gran
des, in Apulia ovianas, & Reatinas equarias.

Ovium, a, um, f. p. Ovirum grex. [Ips. 2. 2. 2.] Gall. Bergerie, troupeau de brebis. Ital. Grege. Ger. Ein Schaff
stall. Hisp. Manada de ovas. Pol. Stado owcy. Vng. tub ovay.
Ang. A flock of sheeps. Varro in prologo 2. libri de re Rust.
Quod eo facilius faciam, quod & ipse pecuarias habui gran
des, in Apulia ovianas, & Reatinas equarias.

Ovium, a, um, f. p. Ovirum grex. [Ips. 2. 2. 2.] Gall. Bergerie, troupeau de brebis. Ital. Grege. Ger. Ein Schaff
stall. Hisp. Manada de ovas. Pol. Stado owcy. Vng. tub ovay.
Ang. A flock of sheeps. Varro in prologo 2. libri de re Rust.
Quod eo facilius faciam, quod & ipse pecuarias habui gran
des, in Apulia ovianas, & Reatinas equarias.

